

Bệnh án của Ngọa Triều Hoàng Đế (Vua Lê Long Đĩnh)

LGT: Trong số tài liệu truy cứu sử liệu cũ để làm sáng tỏ về trường hợp Vua Lê Long Đĩnh mà tôi đã may mắn được đọc thì bài viết kèm theo đây của Bác Sĩ Hồ Đắc Duy là... rất chi tiết và rất có lý, kể cả phần y lý mà Bác Sĩ trình bày thật rõ ràng và lịch duyệt.

Vậy nên xin mạn phép tác giả để được copy, kính chuyển FYI.

Theo thiển ý, nếu sử học mà có những chuyện trật lất thì chính những người đương thời hoặc hậu thế phao phịa ra chuyện là có tội trước nhất

và nữa, người viết sử cũng không tránh khỏi tội với tiền nhân và với lịch sử, mặc dù ai cũng biết rằng có bộ sách sử nào trên thế giới này mà hoàn toàn đúng 100% đâu (?).

*Thân kính,
Người Việt Gốc Cổ t.*

- . Có phải Lê Long Đĩnh là một vị vua của tàn ác và dâm dăng ?**
- . Tại sao người ta gọi ông là Ngọa Triều Hoàng Đế ?**
- . Long Đĩnh có mắc bệnh tâm thần và bệnh trĩ ?**

Đại Việt Sử Lược là bộ sách viết về sử xưa nhất của nước ta , được lưu giữ trong " Tứ Khố Toàn Thư " của triều Mãn Thanh Trung Quốc , nó có trước bộ Đại Việt Sử Ký của Lê Văn Hưu , trang 107 chép về cái chết của Ngọa triều Hoàng Đế như sau :

" Mùa đông tháng 10 ngày Tân Hợi năm Mậu Thân (1008), vua qua đời tại phòng ngủ trong điện, Hiệu là Ngọa Triều , vì vua có bệnh trĩ phải nằm để thị triều "

Đại Việt Sử Ký Toàn Thư , Bản kỷ , Quyển I , trang 235 chép :

Ngoạ Triều Hoàng Đế tên húy là Long Đĩnh , lại có tên là Chí Trung, con thứ năm của Đại Hành ở ngôi 4 năm , thọ 24 tuổi , băng ở tẩm điện. Vua làm việc càn rỡ giết vua cướp ngôi , thích dân dăng tàn bạo ?"

Hay ở trang 236 viết "Vua tính hiếu sát , phạm người bị hành hình , hoặc sai lấy cỏ gianh quân vào người mà đốt, để cho lửa cháy gần hết, hoặc sai kép hát người nước Tống là Liêu Thủ Tâm lấy dao ngắn dao cùn xèo từng mảnh, để cho không được chết chóng. Người ấy đau đớn kêu gào thì Thủ Tâm nói đùa rằng: "Nó không quen chịu chết" Vua cả cười . Đi đánh dẹp bắt được tù binh thì đến bờ sông, khi nước triều rút, sai người làm lao dưới nước , dón cả vào trong ấy, đến khi nước triều lên, ngập nước mà chết; hoặc bắt trèo lên ngọn cây cao rồi chặt gốc cho cây đổ, người rơi xuống chết Vua thân đến xem , lấy làm vui . Có lần Vua đi đến sông Ninh, sông ấy nhiều rắn, vua sai trói người vào mạng thuyền, đi lại giữa giòng muốn cho rắn cắn chết. Phạm bò lợn muốn làm thịt thì tự tay vua cầm dao chọc tiết trước , rồi mới đưa vào nhà bếp sau . Có lần vua róc mía trên đầu sư Quách Ngang , giả vờ lỡ tay làm đầu sư chảy máu rồi cả cười. Hoặc nhân yến tiệc , giết mèo cho các vương ăn, ăn xong, lấy đầu mèo dăng lên cho xem, các vương đều sợ, vua lấy làm thích. Mỗi khi ra châu, tất sai bọn khôi hài hầu hai bên; Vua có nói câu gì thì bọn ấy nhao nhao pha trò cười để cho loạn lời tâu việc của quan chấp chính. Lại lấy thạch sùng làm gỏi, bắt bọn khôi hài tranh nhau ăn ."

Chuyện tranh giành ngôi báu , anh em giết nhau để không phải là việc hiếm thấy , cũng như Đinh Liễn giết Hạng Lang năm 979 hay Nghi Dân giết Bang Cơ năm 1459.

Cái tội của Khai Minh Vương rõ ràng nhưng "Vua làm việc càn rỡ giết vua cướp ngôi , thích dân dăng tàn bạo " liệu có thật như thế không hay là đây là chuyện đời sau thêm vào , ngay cái danh hiệu là Ngoạ Triều cũng còn nghi ngờ.

Có phải Long Đĩnh tự mình đặt cho mình cái thụy quái gở này hay là đời sau gán cho ông ta.

Ngô sĩ Liên cho rằng " Ngoạ Triều không những thích giết người . mà còn oán vua cha.."

Chỉ có những người mắc bệnh tâm thần , với một đầu óc bệnh hoạn mới tưởng tượng ra các trò chơi giết người phong phú như đoạn văn trên mô tả những hành vi độc ác mất hết tính người

LONG ĐỈNH CÓ DẤU HIỆU BỆNH TÂM THẦN VÀ MẮC BỆNH TRĨ KHÔNG ?

Một bệnh án và chẩn đoán phân biệt được mô phỏng theo các tài liệu lịch sử đáng tin cậy có thể được biện luận như sau :

Về phương diện tâm thần xét hành vi của Long Đỉnh trong vai trò lãnh đạo đất nước hoàn toàn đối nghịch với một số hành vi tàn bạo hung ác như trích dẫn sau đây làm thí dụ như :

Khâm Định Việt Sử Thông Giám Cương Mục , Chính biên , quyển 1 trang 274 chép: " Đỉnh Mùi (1007) Mùa xuân Long Đỉnh sai em là Minh Xưởng và Chương thư ký là Hoàng Thành Nhã đem con tê trắng sang biếu nhà Tống , dâng biểu xin cửu kinh và kinh sách Đại Tạng "

Đại Việt Sử Ký Toàn Thư trang 235 chép " Nhà vua đi Ái Châu , đến sông Vũ Lung . Tục truyền : người lội qua sông này phần nhiều bị hại , nhân thể vua sai người bơi lội qua lại đến ba lần , không hề gì , xuống chiếu đóng thuyền để ở (các bến sông) Vũ Lung , Bạt Cừ , Động Lung bốn chỗ để chở người qua lại "

Trong **Đại Việt Sử Lược** trang 107 chép " Năm Định Vị (Mùi) tức năm 1007 Vua sửa định lại quan chế văn võ theo nhà Tống"

Khâm Định Việt Sử Thông Giám Cương Mục, trang 274 chép : " Vua xin với nhà Tống cho ta sang "hồ thị" ở Ung Châu, mua bán đổi chác với người Tống , nhưng vua Tống không nghe , chỉ cho mua bán đổi chác ở Liêm Châu và Trấn Như Hồng thôi " (Ung Châu thuộc Tỉnh Quảng Tây nằm sâu trong nội địa Trung Quốc)

Hoặc Trong **Đại Việt Sử Ký Tiền Biên** của Ngô Thì Sĩ , Bản kỷ , Quyển I , trang 39a chép: "Khai Minh Vương sai dân Ái Châu đào kênh , đắp đường từ cửa Vân Long qua Đỉnh Sơn đến sông Vũ Lũng.."

Long Đỉnh trong 4 năm cầm quyền cho đến trước khi chết , ông vua trẻ này đã 5 lần tự tay cầm quân đánh giặc.

Lần thứ nhất (năm 1005) dẹp tan bạo loạn giữa các anh em thu phục mọi người ĐVSKTT trang 233 chép " Từ đấy về sau các Vương và giặc cướp đều hàng phục ".

Lần thứ hai (1005) Khi quan quân đang đánh nhau với người ở trại Phù Lan chợt thấy trạm báo tin là giặc Cử Long vào cướp đã đến cửa biển Thần Đầu (Ninh Bình) Vua về đến sông Tham , đi sang Á Châu để đánh giặc Cử Long.

Lần thứ ba (1008) Đánh người Man ở hai châu Đô Lương và Vị Long.

Lần thứ tư (1008) Đánh giặc ở Hoan châu và châu Thiên Liêu.

Lần thứ năm (1009) Tháng 7 vua đi đánh giặc ở các châu Hoan Đường và Thạch Hà.

Và đến tháng 10 ngày Tân Hợi năm Kỷ Dậu (1009) , vua qua đời tại phòng ngủ trong điện.

Một cái chết mà Ngô Thì Sĩ đã nêu ra một **nghi vấn** , ông cho rằng **Long Đĩnh bị thanh toán** trong **Đại Việt Sử Ký Tiền Biên**, trang 185, ông viết như sau : "**Lý Thái tổ rất căm phẫn trước tội ác giết anh cướp ngôi của Khai minh Vương , nhân lúc Khai Minh Vương bệnh tật , sai người vào đầu độc giết đi rồi dấu kín việc đó , nên sử không được chép "**

Qua những hành vi nêu trên thật khó tưởng tượng và xác định Long Đĩnh là một vị vua chuyên làm việc cản trở như sử ký đã ghi.

Long Đĩnh lại có thể là một người lai Chiêm Thành vì trong **Đại Việt Sử Lược** Quyển I trang 21 chép và **Đại Việt Sử Ký Toàn Thư** trang 232 chú giải như sau : Mẹ của Lê Long Việt và Lê Long Đĩnh là Hầu Di Nữ (Con người hầu gái người Chiêm Thành).

Như vậy cái chết của Ngoa Triều Hoàng Đế có thể vẫn còn là một bí ẩn mà nguyên nhân sâu xa hơn ngoài **Tội Ác Giết Anh Cướp Ngôi , còn cái gì nữa hay không ?** Có lẽ Điện Tiền Chỉ Huy Sứ Lý Công Uẩn, Hữu Điện Tiền Chỉ Huy Sứ Nguyễn Đê , Chi hâu Đào Cam Mộc và Khuôn Việt Thái Sư, Vạn Hạnh Thiền sư và những Đại thần từng giúp cho Lê đại Hành là những người biết rõ điều này cho nên lời bàn của Ngô thì Sĩ không phải là không có căn cứ (Xem thêm ĐVSKTT trang 238 , hoặc tham khảo tài liệu qua Tòa soạn SK&Đ).

Không biết Ngô Thì Sĩ khi nói **nhân lúc Khai Minh Vương bệnh tật , sai người vào đầu độc giết đi** là có ý gì ? bởi vì trước khi vua chết một hoặc hai tháng ông ta vẫn còn cầm quân đi đánh giặc ở các châu Hoan Đường và Thạch Hà.

Nhiều quyển sử ghi là vua bị bệnh Trĩ , đam mê tử sắc thích dâm dăng tàn bạo , điều này quả thật có như vậy không ?

Bệnh trĩ là bệnh thế nào ?

Bệnh Trĩ là bệnh có liên quan đến cấu tạo của thành tĩnh mạch và huyết động học vùng chậu , các tĩnh mạch ở vùng hậu môn phồng lớn ra tạo thành bứu trĩ , nếu các bứu trĩ chiếm trên 180 độ thì được xếp vào loại 4 , nguyên nhân chưa rõ nhưng người ta ghi nhận những người bị viêm đại tràng mãn tính , táo bón , viêm gan , các nghề nghiệp mà phải đứng lâu ngồi lâu như , thư ký tài xế..thì dễ bị bệnh trĩ hơn các người.

Theo quan niệm của đông y thì là do Khí hư hạ lã là khí hư bị hãm , bị chặn lại ở dưới không lưu thông được.

Người ta hay nói đau khổ vì bệnh trĩ , điều đó rất đúng , người nào có mắc phải bệnh này mới hiểu được nỗi khổ của họ , nhất lại là bệnh nhân phải nằm để thị triệu kiểu như người ta mô tả cho Lê Long Đĩnh với thụy hiệu Ngọa Triều.

Bệnh trĩ ở giai đoạn mà bệnh nhân phải nằm thì thường ở giai đoạn 4 , là giai đoạn nặng mà biện pháp điều trị là giải phẫu , mà giải phẫu hay tiêm thuốc để cho teo bứu trĩ thì 1000 năm trước làm gì có , nếu không được giải phẫu kịp thời thì bứu trĩ sẽ lan rộng ra , sưng tấy đau nhức , chảy máu , sa bít hậu môn làm bệnh nhân không dám đi cầu . Vì đau đớn và cản ở hậu môn làm cho bệnh nhân phải nằm , không thể đi đứng , di chuyển , nhất là bệnh trĩ trong giai đoạn diễn tiến cấp tính

Khó mà tin Long Đĩnh là " ngọa triều " được vì trong suốt thời gian ngắn ngủi 4 năm ông cầm quyền ông ta đã tự mình làm tướng đi chinh phạt đến 5 lần và trận chiến cuối cùng mà Long Đĩnh tham dự trước khi ông chết là 2 tháng , đó là trận vua đem quân đi đánh châu Hoan Đường , Thạch Hà vào mùa thu tháng 7 năm Kỷ Dậu (1009) .Thử hỏi một " ngọa triều " làm sao mà đi đánh giặc được

Nếu Lê Long Đĩnh mắc bệnh trĩ mà phải nằm để thiết triều thì e rằng khó mà giải thích được những cuộc chinh chiến liên miên của ông ta

Để thực hiện được những cuộc chinh chiến liên miên , lâu dài và thành công như vậy chắc chắn vua phải có một sức khỏe thật tốt cho nên nói là vua là kẻ ham mê tử sắc , đau bệnh trĩ , lâm triều phải nằm là chuyện cần phải xét lại

Người gọi là đam mê tử sắc thì suốt ngày chè chén say sưa , hoan lạc liên tục thì đầu óc trống rỗng , sức khỏe lụn bại làm gì có những quyết định sáng suốt cấp tiến như họ người sang Tống xin chín bộ sách vĩ đại nhất của Trung Quốc là Dịch , Thi , Thư , Lễ , Xuân thu , Hiếu kinh , Luận ngữ , Mạnh Tử , Chu lễ và kinh sách Đại Tạng , xuống chiếu đóng thuyền để ở các bến sông Vũ Lung , Bạt Cừ , Động Lung bốn chỗ để chở người qua lại , sửa định lại quan chế văn võ theo nhà Tống , xin cho ta sang "hồ thị" ở Ung Châu, mua bán đổi chác với người Tống , sai dân Ái Châu đào kênh , đắp đường từ cửa Vân Long qua Đĩnh Sơn đến sông Vũ Lũng..v.v , vì có lần Ngô Thì Sĩ nói như thế này : "

Xét việc Long Đĩnh cướp ngôi , cố nhiên không đáng được thụy hiệu đẹp , mà cái tên Ngoại Triều cũng không đúng. **Có lẽ Lý Thái Tổ muốn dùng thụy hiệu xấu để gán cho** , mà không biết rằng từ xưa những đế vương nào không đáng làm vua thì gọi là phế đế , mặt đế hoặc lấy cái tên khi bị phế mà chép. Còn như cái hiệu "Ngoại Triều" thì thô bỉ không căn cứ ." cho nên lý luận của Ngô Sĩ không phải là không có căn cứ về phương diện Y Khoa.

Rất khó mà giải thích được những tư tưởng cấp tiến về ngoại giao với Trung Quốc, kinh sách giáo dục và các cuộc chinh chiến tảo thanh nội loạn , giặc cướp thổ phỉ trong nước nếu cho rằng Lê Long Đĩnh là một vị vua chỉ làm việc càn dỡ, thích dâm dăng tàn bạo và mắc bệnh trĩ được . Cho nên nói là vua là kẻ ham mê tử sắc , đau bệnh trĩ , lâm triều phải nằm là chuyện cần phải xét lại.

BS Hồ Đắc Duy

Chuyển đến: **NgườiViệtGốcỐt**

Ngày 7/10/4892- Quý Tỵ (9/11/2013)

www.vietnamvanhien.net